RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 93.150 van 8 februari 2001
in de zaak A. 45.348/XII-409.

In zake : Guy VAN DER AUWERMEULEN,
wonende te KIELDRECHT,
Beukenlaan 7

tegen :

De examencommissie van het tweede jaar Verzekeringen, schooljaar 1990-1991 van het Hoger Instituut Sint-Lodewijk, Economisch Hoger Onderwijs van het korte type te ANTWERPEN,
die woonplaats kiest bij
advocaten E. VAN DER MUSSELE en Y. VANDEN BOSCH,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Justitiestraat 18 A.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Guy VAN DER AUWERMEULEN op 14 november 1991 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 18 september 1991 van de examencommissie van het tweede jaar Verzekeringen van het Hoger Instituut Sint-Lodewijk te Antwerpen, waarbij hij voor de tweede examenzittijd niet geslaagd wordt verklaard;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de beschikking van 15 september 1995 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 22 december 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 januari 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad G. VAN HAEGENDOREN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VAN PETEGEM, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat D. WUYTS, die loco advocaat E. VAN DER MUSSELE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Tijdens het schooljaar 1990-1991 volgt verzoeker de lessen van het tweede en tevens laatste jaar graduaat/verzekeringen aan het Hoger Instituut Sint-Lodewijk te Antwerpen.

1.2. Op 18 september 1991 wordt verzoeker door de examencommissie in de tweede examenperiode met 61,9 pct. van de punten niet geslaagd verklaard. Het rapport vermeldt "onvoldoende met deficiënties" en tekorten voor de vakken Engelse correspondentie (8,2/20), Engels

(9,4/20), goederen- en transportverzekering met practicum (7/20) en verzekering burgerlijke aansprakelijkheid met practicum (6,8/20).

1.3. Bij brief van 24 september 1991 schrijft de raadsman van verzoeker de voorzitter van de examen-commissie aan als volgt :

> "Bepaalde resultaten -met name goederen- en transportverzekering en verzekering aansprakelijkheid met practica- stroken volgens mijn cliënt niet met de geleverde prestaties zodat hij vraagt dat de examencommissie over deze uitslagen opnieuw delibereert.
> Eén van de examinatoren, Dhr R. Augustinus, heeft trouwens tijdens een onderhoud van vorige week erkend dat er een vergissing gebeurde en stelde voor om een nieuw schriftelijk examen te organiseren.
> Derhalve verzoek ik U in naam van Dhr Van Der Auwermeulen Guy en diens ouders om in toepassing van artikel 7 van het algemeen examenreglement een beperkte examencommissie samen te roepen ten einde passende maatregelen te nemen".

1.4. De voorzitter van de examencommissie, tevens afgevaardigd beheerder van de inrichtende macht, antwoordt aan de raadsman van verzoeker met een 2 oktober 1991 gedateerd schrijven het volgende :

> "Wij hebben uw brief van 24 september 1991 betreffende de deliberatie van het tweede jaar Graduaat Verzekeringen die op 18 september 1991 plaats vond, ontvangen.
> In uw tweede paragraaf lezen wij 'bepaalde resultaten -met name goederen en Transportverzekering en Verzekering Burgerlijke Aansprakelijkheid met practica- stroken volgens mijn cliënt niet met de geleverde prestaties'. Wij menen hieruit te moeten opmaken dat u de mening bent toegedaan dat de betrokken student niet de punten gekregen heeft waarop hij recht heeft.
> Wij kunnen ons daarmee niet akkoord verklaren. De integriteit, de objectiviteit en het vakmanschap van de leraar of leraren waarop blijkbaar gealludeerd wordt hebben wij nooit, ook nu niet, in twijfel getrokken.
> In de volgende paragraaf lezen wij dat de heer Augustinus zou verklaard hebben dat er een vergissing is gebeurd.

Wij hebben de heer Augustinus bevraagd en hij heeft het nuttig geoordeeld ons zijn antwoord schriftelijk te bezorgen. In zijn brief lezen wij het volgende : 'Op geen enkel moment heb ik ook de minste suggestie gedaan in de richting van enige mogelijke vergissing.'

Om deze redenen zijn wij van oordeel dat de bepalingen van artikel 7 dat luidt als volgt : 'Betwistingen over vermoede materiële vergissingen moeten bij de voorzitter van de examencommissie schriftelijk aanhangig worden gemaakt binnen de vier werkdagen na de bekendmaking.' hier niet van toepassing zijn";

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij in een eerste exceptie een gebrek aan belang in hoofde van verzoeker opwerpt doordat deze slechts twee tekorten in twijfel trekt, terwijl zelfs een herziening van die beide tekorten geenszins kan meebrengen dat verzoeker geslaagd wordt verklaard gelet op de andere tekorten die niet worden aangevochten;

Overwegende dat de eerste exceptie dient verworpen te worden; dat het examenreglement immers een onderscheid maakt tussen slagen van rechtswege - indien de student tenminste 50% van de punten heeft behaald op ieder examen afzonderlijk en 60% van de punten heeft behaald voor het totaal van het eindexamen - en slagen na beraadslaging van de examencommissie - "collegiaal en autonoom", aldus artikel 22, § 1, van het toentertijd van toepassing zijnde koninklijk besluit van 3 november 1987 houdende algemeen reglement van de studie in het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan - indien de student aan deze voorwaarden niet voldoet, zodat, gesteld dat een middel gegrond zou worden bevonden, het in redelijkheid niet ondenkbaar wordt dat de examencommissie hiermee rekening houdend, bij een nieuwe beraadslaging bereid zou zijn tot een ander besluit te komen;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij in een tweede exceptie de onontvankelijkheid van het annulatie-beroep opwerpt wegens laattijdigheid van het door verzoeker ingestelde beroep bij de voorzitter van de examencommissie, doordat de in het artikel 21, § 2, van het meergenoemde koninklijk besluit van 3 november 1987 voorgeschreven termijn van vier dagen om tegen een beslissing van de examencommissie een beroep in te stellen niet werd nageleefd;

Overwegende dat de beraadslaging van de examencommissie dateert van woensdag 18 september 1991 en de bekendmaking van haar beslissing ten vroegste van diezelfde dag kan dateren; dat verzoeker tegen die beslissing heeft gereageerd met een dinsdag 24 september 1991 gedateerd schrijven, zijnde binnen vier werkdagen; dat verzoeker zich daarmee heeft gedragen naar artikel 7, eerste lid, van het algemeen examenreglement van de verwerende partij, waarin wordt bepaald dat betwistingen over vermoede materiële vergissingen bij de voorzitter van de examencommissie schriftelijk aanhangig moeten worden gemaakt binnen vier werkdagen na de bekendmaking; dat de exceptie verworpen dient te worden;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

Overwegende dat verzoeker onder meer als annulatiemiddel de schending opwerpt van het gelijkheidsbeginsel, doordat niet tegenover alle studenten dezelfde beoordelingsnormen in acht zijn genomen;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de examencommissie geval per geval soeverein beoordeelt en dat het geslaagd verklaren van een student niet noodzakelijk betekent dat dit automatisch voor een andere student ook moet gelden;

Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie aanklaagt niet te zijn "onderworpen aan dezelfde deliberatiecriteria die gehanteerd zijn om medestudenten met minder punten dan hemzelf te delibereren", dat de verwerende partij nalaat, minstens door het voorleggen van de deliberatiecriteria, "een objectieve en redelijke verantwoording voor de onderscheiden behandeling van verzoeker te leveren" en dat het gelijkheidsbeginsel geschonden werd doordat de verwerende partij "geen enkele redelijke verantwoording voor het ten aanzien van verzoeker gemaakte onderscheid formuleert";

Overwegende dat, voor de bespreking van dit middel, de Raad van State zich aansluit bij de stelling uiteengezet in de arresten RAMMANT, nr. 25.491 van 18 juni 1985, DUYMELINCK en HACQUART, nr. 27.512 van 10 februari 1987 en DE WITTE, nr. 80.971 van 15 juni 1999; dat hij derhalve ook voor dit geval van oordeel is dat de examencommissie terzake over discretionaire bevoegdheid beschikte; dat het feit dat zij andere leerlingen anders heeft behandeld een aanwijzing kan leveren dat zij ten aanzien van verzoeker haar discretionaire bevoegdheid niet naar behoren heeft uitgeoefend; dat verzoeker om die stelling te schragen in zijn verzoekschrift onder meer opmerkt dat zijn percentage in de tweede examenperiode hoger was dan het percentage van twee andere studenten RONDOU en PEETERS die ondanks tekorten in diezelfde examenperiode toch geslaagd werden verklaard;

Overwegende dat de verwerende partij in het administratief dossier het proces-verbaal heeft neergelegd van de tweede examenperiode; dat daaruit moet worden afgeleid dat de studenten RONDOU en PEETERS, zoals verzoeker, 61 % hebben behaald zonder dat een getal na de komma is vermeld en dat zij, anders dan verzoeker, geslaagd worden verklaard; dat niet uit dit

proces-verbaal noch uit enig ander stuk van het administratief dossier blijkt of deze twee studenten ook tekorten hadden en zo ja, in welke mate en voor welke vakken; dat de verwerende partij naast het genoemd proces-verbaal geen aparte notulen van de beraadslaging van de examencommissie voorlegt, geen rapporten van de studenten RONDOU en PEETERS kenbaar maakt en noch in haar memorie van antwoord, noch in haar laatste memorie, noch ter terechtzitting enige verduidelijking verschaft omtrent deze twee studenten, laat staan over de reden waarom zij met nagenoeg eenzelfde totale uitslag door de examencommissie wel geslaagd werden verklaard en verzoeker niet;

Overwegende dat, in het licht van de feiten waarop de Raad van State in deze zaak acht kan slaan, de vraag aldus moet worden gesteld : mocht de examencommissie met de discretionaire bevoegdheid waarover zij in gevallen als het onderhavige beschikte, beraadslagend over drie studenten met tekorten en een totaal percentage van ten minste 61%, de twee onder hen die geen 61,9% behaalden geslaagd verklaren en de derde die 61,9% behaalde afwijzen; dat de verwerende partij de door verzoeker ingeroepen vergelijkbaarheid van de examenresultaten van deze drie studenten niet ontkracht en zij geen relevant criterium van onderscheid tussen deze drie studenten opwerpt noch enige objectieve en redelijke verantwoording voor hun verschillende behandeling kenbaar maakt; dat in die omstandigheden de Raad van State moet besluiten tot het ontbreken van een deugdelijke verantwoording voor de bestreden beslissing; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 18 september 1991 van de examencommissie van het tweede jaar Verzekeringen van het Hoger Instituut Sint-Lodewijk te Antwerpen, waarbij Guy VAN DER AUWERMEULEN voor de tweede examenzittijd niet geslaagd wordt verklaard.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op acht februari 2001, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. DOMS. **D. VERBIEST.**